

Latvijas prezidenta programma

Rīds Bruners

Pirmā publikācija 2019.gada 6.aprīlī

Kas ir dzimtene? Nāk prātā pēdējais patvērums. Dzīvē ir gan ieguvumi, gan zaudējumi, tomēr zaudējumam jābūt robežai. Tas ir, savai zemei, gabalam Latvijas, ko neviens nevar atņemt un aplikt ar nodokļiem. Ja arī cilvēks ir zaudējis visu, viņam paliek iespēja uzcelt uz savas zemes pieticīgu mājvietu, no kurienes neviens viņu nespēj padzīt.

Latvijas pilsonis ir īpašnieks

Ikvienam pilsonim ir tiesības saņemt līdz 7 ha zemes. Zeme ir tas pamats, uz kura ikviens spēj būvēt savu neatkarību un labklājību. Atkarībā no savām vēlmēm un iespējām, pilsonis vai ģimene ir tiesīgi saņemt atbilstošu zemi, bez tiesībām to pārdot vai apgrūtināt. Tas ir, sākot ar nelielu gabalu mājvietas celtniecībai un beidzot ar tādu, kas atbilst dzimtas saimniecības izveidošanai ar perspektīvu nākošajās paaudzēs.

Vai valsts spēj piešķirt saviem pilsoņiem zemi? Lai to noskaidrotu, valstī jāveic zemes un visu citu nekustamo īpašumu inventarizācija. Sabiedrībai jādara zināmi inventarizācijas rezultāti tādā formātā, kas ikvienam dod iespēju noskaidrot īpašnieku. Valstij jānorāda visi tie nekustamie īpašumi, kurus iespējams nodot īpašumā pilsoņiem bez maksas vai par simbolisku samaksu.

Cilvēks kontrolē pašu galveno

Mūsdienu mainīgajā pasaulē cilvēkam paliek tikai tās vērtības, kuras pats spēj sev piegādāt, vai arī darīt to sadarbībā ar citiem cilvēkiem. Dzīvības pamatelementu - pārtikas, ūdens, enerģijas u.c. nodrošināšana kopīgiem spēkiem ir viens no ceļiem, kā veidojas jaunās sabiedriskās attiecības.

No agras bērnības cilvēkam jāsaprot, ka ūdens nenāk no krāna, bet piens, maize un kartupeļi nerodas veikalā. Diemžēl liela sabiedrības daļa dzīvo iluzorā labklājībā (lielajās) pilsētās un nenojauš, ka dzīvo tuksnesī. Vēl sliktāk, pat tuksnesī var sameklēt ko ēdamu vai nedaudz ūdens. Kādu dienu pilsētai pārtiku var vienkārši nepiegādāt, ūdeni var atslēgt, pagriežot dažus krānus, bet tūkstoši tonnu nenovāktu netūrumu padarīs dzīvi nepanesamu dažās dienās.

Cilvēks sadarbojas ar savējiem

Degradējošā globālā sabiedriski - politiskā iekārta ir sadzinusi cilvēkus krātiņā, kura durvis var aizcirst jebkurā brīdī. Tāpēc cilvēkiem jācenšas ne tikai nodrošināt sevi ar dzīvības pamatelementiem - pārtiku, ūdeni, enerģiju, bet arī veidot saimnieciskās attiecības savā tuvākajā apkārtnē. Tas ir, piegādāt savu produkciju vai (amatnieku u.c.) pakalpojumus savas "kopienas" ietvaros, vai brīvi pārdot (vietējā) tirgū.

Cilvēks izdod naudu

Preču un pakalpojumu vietējais tirgus ir pirmais priekšnoteikums īstas naudas sistēmas ieviešanai. Tas ir, nepieciešamības gadījumā preču un pakalpojumu piegādātāji var izdot savu naudu - parādzīmes. Vietējā sabiedrība (kopiena) var pēc saviem ieskatiem pieņemt vai noraidīt attiecīgās parādzīmes. Ikvienam būs iespēja pašam novērtēt naudas izdevēja (emitenta) reputāciju, materiālo nodrošinājumu, parādzīmes drošumu u.c.

Valsts naudaszīmes

Valstī jābūt valsts valūtai, un tā ir Euro, ko Latvija lieto kā ES dalībvalsts. Krīzes pazīmes Eiropā ietekmē monetāro sistēmu, un nelabvēlīgā gadījumā var atstāt graujošu ietekmi uz to. Euro ir daļa no degradējošās globālās monetārās sistēmas, kuras vadītāji jau sen ir atmetuši cerības to sakārtot.

Savukārt degradējošā banku sistēma var jebkurā brīdī atteikties no savām saistībām, un pārtraukt naudas operāciju veikšanu.

Tāpēc Latvijai jāmeklē iespējas alternatīvai valsts valūtai. Viena no iespējām ir valsts kases naudas zīmju izdošana. Sadarbībā ar Finanšu ministriju jāizstrādā projekts valsts kases naudaszīmju izdošanai un aprites organizēšanai (krīzes situācijā).

Diemžēl Latvijas Bankas iespējas nodrošināt valsti ar tās saimnieciskajām interesēm atbilstošu naudu ir ierobežotas. Sevišķi tas attiecas uz iespējamo monetārās krīzes situāciju (Eiropā). LB ir daļa no starptautiskajām finanšu iestādēm, un kā tāda organizē naudas apriti un emisiju atbilstoši saviem noteikumiem un praksei.

Finanšu revīzija

Jebkura jautājuma risinājums maksā naudu. Kādus jautājumus mums ir pa spēkam atrisināt? Vai mēs vispār varam pieskaitīt sevi pie jautājumu lēmējiem? Vai mēs savas lēmēju tiesības neesam pārdevuši un pildam mūsu kreditoru prasības?

Lai atbildētu uz šiem jautājumiem, valstī jāveic finanšu revīzija. Tas attiecas uz visām valsts budžeta ieņēmumu un izdevumu pozīcijām, uz valsts parādu un tā dinamiku, aizņemšanās iemesliem un aizņēmumu izlietojumu, kā arī uz visu pārējo. Revīzijas rezultātus jādara zināmus sabiedrībai tādā formātā, kas ļauj cilvēkiem bez speciālas sagatavotības saprast naudas izcelsmi un izlietojumu.

Nodokļu sistēma

Sabiedrībā izskan pamatotas bažas par esošās nodokļu sistēmas atbilstību Latvijas pilsoņu interesēm. Par manipulācijām ar nodokļiem liecina tas, ka likumu izmaiņu rezultātā iedzīvotāju daļai noteikts nodokļu uzrēķins. Tas liecina par attiecīgo likumdevēju nekompetenci, kas robežojas ar ņirgāšanos par nodokļu maksātājiem no birokrātiskas visatļautības pozīcijas.

Nodokļu ieņēmumu izlietojums vai, precīzāk, izlietojuma kontroles trūkums, rada iespēju norakstīt valsts vadītāju un ierēdņu kļūdas, neizdarību un noziegumus uz nodokļu maksātāju rēķina. Budžeta process paver iespējas iltermiņa koruptīvu shēmu darbināšanai. Politiskās korupcijas rezultātā nodokļu maksātāju naudu nodod banku un lielu uzņēmumu rīcībā. To noformē kā attiecīgo komercstruktūru "glābšanas" pasākumus un tamlīdzīgi.

Laikā, kad degradējošo sabiedriski - politisko iekārtu nomaina jaunas sabiedriskās attiecības, nodokļu sistēma būtiski izmainīsies samazinājuma virzienā. Precīzāk formulējot, vairs nebūs runa par "fiskālo sistēmu" un nodokļiem, ko vienlaidus iekasē kā obligātus represīvus maksājumus. Būs budžeta konti, kuros iedzīvotāji un citi nodokļu subjekti veiks maksājumus par valsts pakalpojumiem iepriekš saskaņotā (nolīgtā) apjomā. Saglabāsies atsevišķas nodokļu pozīcijas, kas attiecas uz (lielajiem) uzņēmumiem, bankām, personām ar lieliem ienākumiem, un līdzīgos gadījumos.

Cilvēks zina, par ko viņš maksā

Ja cilvēks veic maksājumus sabiedrības pārvaldes organizācijai (valstij, pašvaldībai, kopienai ..) vai uzņēmumam - sabiedrisko pakalpojumu piegādātājam, viņš precīzi zina, kādiem mērķiem aiziet viņa nauda. Par katru maksājuma pozīciju viņam ir noslēgts līgums, vai arī viņa vārdā šādu līgumu ir noslēgusi valsts, pašvaldība, kopiena. Līdz ar to maksājuma pozīciju var būt ļoti daudz, tomēr cilvēkam ir iespēja kontrolēt situāciju.

Valsts garantē pilsoņiem brīvību

Valsts garantē pilsoņiem brīvību organizēties grupās, kopienās, pašvaldībās un līdzīgās sabiedrības pārvaldes organizācijās. Šīs organizācijas, tajā skaitā valsts, veic un organizē sabiedrības pārvaldi cilvēku interesēs, nepieciešamības gadījumā slēdzot līgumus ar sabiedrisko darbu piegādes uzņēmumiem.

Pilsoņiem ir tiesības lemt par būtiskiem pārvaldes jautājumiem visos līmeņos ar balsošanas (referendumu) palīdzību. Šīs tiesības, kopā ar brīvības garantijām ir nostiprinātas valsts pamatlikumā. Ja (valsts) amatpersonas neievēro pilsoņu intereses, vai arī rīkojas personiskās interesēs, pilsoņiem ir tiesības atcelt šīs amatpersonas ar balsošanas palīdzību, vai pielietojot citus līdzekļus, kuri ir pilsoņu rīcībā.

Kurš risinās Latvijas problēmas?

Dabisku, cilvēcisku sabiedrību spēj izveidot tikai atbilstošas ievirzes cilvēki. Tie ir spējīgi uz pozitīvu rīcību un darbu saskaņā ar sabiedrības vērtībām, savu iespēju robežās. Viņi pieder pamatnācijai vai izturas pret to ar cieņu un atbalsta tās centienus Latvijas attīstībai un interešu ievērošanai.

Mantojumā no PSRS Latvijas Republika saņēma milzīgu daudzumu migrantu. Starp tiem bija liels skaits personu, kuru uzskati bija tieši pretēji minētajiem. Tie bija galvenokārt (atvaļināti) represīvo struktūru darbinieki, korumpēti saimnieciskie darbinieki,

kriminālnoziedznieki un tiem tuvas marginālas aprindas. Šī vide bija stāvokļa noteicēji Latvijas PSR. Pēc neatkarības atjaunošanas tie saglabāja savu dominējošo stāvokli, un izmantoja jaunās Latvijas Republikas iestādes kā savu reprezentācijas biroju.

Rezultātā Latvija tiek mērķtiecīgi izlaupīta, bet sabiedrība mākslīgi sašķelta pēc nacionālās pazīmes. Ar masu mēdiju palīdzību sabiedrībā aktualizē jautājumus, kam nav nekāda sakara ar Latvijas problēmām pēc būtības.

Latvijas cilvēki

Latvijas krievu valodā runājošie iedzīvotāji netiek diskriminēti. Turpinot šo praksi, lielāka uzmanība jāvelta valsts iedzīvotāju un pilsoņu kopuma veidošanai. Tas jā dara pēc būtiskām pazīmēm, nevis tikai pēc formāliem kritērijiem, kā piemēram, piešķirot pilsonību naturalizācijas kārtībā.

Ir cilvēki, kuri sevi parādījuši ar lietderīgu darbu, nav sevi apliecinājuši ar naidīgu, pretsabiedrisku nostāju un kuru godīgums neizraisa šaubas. Tiem ir jāsaņem no valsts skaidrs signāls, ka viņi Latvijai ir vajadzīgi. Šiem cilvēkiem jātiek aicināti saistīt savu dzīvi ar Latviju, neskatoties uz iespējamu neatbilstību formāliem kritērijiem.

Latvijai nevēlamie cilvēki un vērtību atgūšana

Savukārt no tiem, kuri pēc būtības ir parādījuši sevi no pretējās puses, ir jātiek vaļā. Latvijai nav vēlamas personas, kuras pieder kriminālai videi vai darbojas ārvalstu interesēs. Sevišķi tas attiecas uz organizētām grupām, tādām, kā bruņotiem apsardzes uzņēmumiem un militarizētām slepenām organizācijām. Valsts rīcībā ir līdzekļi, ar ko veikt sabiedrības attīrīšanu, un valstij nav jā kavējas šos līdzekļus pielietot.

Jāsauc pie atbildības personas, kuras līdz šim nav sauktas pie atbildības par izdarītajiem noziegumiem sava sabiedriskā statusa dēļ. Tas galvenokārt attiecas uz saimnieciska rakstura noziegumiem, kas veikti, izmantojot atrašanos augstā amatā. Tas jā dara ar mērķi atgūt valsts īpašumā zaudētās materiālās vērtības. Gadījumos, kad lietiskie pierādījumi un dokumenti nav pieejami, vai ir iznīcināti, bet ir iespējams aptuveni novērtēt zaudējumu apmērus, attiecīgajai personai jāizvirza prasība par zaudējumu nodarīšanu apjomā, kas neizraisa šaubas.

Esošās spēka un tiesību sargājošās struktūras

Viena no degradējošās sabiedriski - politiskās sistēmas izpausmēm ir tā, ka spēka struktūras saplūst ar sabiedrībai un valstij naidīgiem spēkiem, bet tiesību aizsardzības struktūras - ar (organizēto) noziedzību. Rezultātā izveidojas absurda prakse, kad ar tiesību sargājošo iestāžu starpniecību plāno un veic iedzīvotāju (masveida) aplaupīšanu.

Diemžēl, situācija nav izlabojama ar reorganizācijām, reformām vai tīrīšanām attiecīgajās struktūrās. Degradējošā sabiedrībā tās pilda uzraudzības un represīvās funkcijas attiecībā pret iedzīvotājiem. Sabiedrisko kārtību un likumību tās sarga tiktāl, ciktāl sabiedriskās

kārtības traucējumi un noziegumi apdraud sistēmas darbību.

Latvijas spēki

Katra vīrieša pienākums ir piedalīties valsts aizsardzības spēkos (zemessardzē) vai sabiedriskās kārtības sargāšanā, savu iespēju robežās. Viņam jāsaņem atbilstoša apmācība un informācija, kā rīkoties dažādās (krīzes) situācijās, un kā sadarboties ar saviem dienesta biedriem un priekšniekiem (komandieriem).

Katram pilsonim, kuram nav attiecīgas novirzes, ir tiesības uz strēlnieku ieročiem vai medību ieročiem personiskā īpašumā vai rīcībā.

Pašpietiekamība

Sabiedrības labklājības līmeni mēdz raksturot ar skaitliskiem lielumiem, kā ienākumi uz vienu iedzīvotāju, naudas daudzums apritē, minimālā alga un līdzīgi. Raugoties no šī viedokļa, sabiedrībā nekad nebūs pietiekoši līdzekļu, lai apmierinātu visas iedzīvotāju prasības. Sabiedrība nekad nespēs piedāvāt iedzīvotājiem visu, ko tie vēlas, ja vien tā nedos iespēju visu sasniegt pašiem.

Ikvienam Latvijas pilsonim ir tiesības organizēt savu dzīvi, pašam pieņemot lēmumus visos galvenajos dzīves jautājumos. Personiskais zemes īpašums ir labs priekšnoteikums, un individuālā uzņēmējdarbība dzīvesveids saskaņā ar sevi. Cilvēks pats izlemj, ko viņš darīs un kādā mērogā, vai viņš centīsies izvirzīties sabiedrībā, vai nē; kādu ievirzi viņš dos saviem pēcnācējiem, un kā viņš nodrošinās savas vecumdienas. Latvijas pilsonim ir jāklūst par spēku, pašam veidojot aizsardzības spēkus un policiju.